

Кіровоградська обласна комісія з питань друку
№ 10

Контрольний екземпляр

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 29 травня 1980 року • № 65 (2793) • Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ДО ВСЕСОЮЗНОГО ЕКЗАМЕНУ

На практичне втілення в життя лозунга «Живеш на селі — знай техніку!» спрямована постанова ЦК ВЛКСМ, Міністерства сільського господарства СРСР, Міністерства меліорації і водного господарства СРСР, Державного комітету СРСР по виробничо-технічному забезпеченню сільського господарства, Державного комітету СРСР по професійно-технічній освіті «Про проведення Всесоюзного огляду технічної підготовки сільської молоді». Мається на меті не тільки збільшення контингенту молодих механізаторів, меліораторів, а їх якісна підготовка. Це вміня швидко оволодіти секретами хліборобської майстерності (бо сільський механізатор — це перш за все улібороб), досвідом ололодяти сучасною технікою, що бурхливими темпами приходить на зміну старим тракторам, комбайнам, іншим машинам. І не тільки. Молодий механізатор, інакше чи дівчина, повинен бути добре освіченим, виявляти патріотичне, синьське ставлення до своєї землі. Саме таким творити її багатства, красу. Тому в постанові вняти-кесо важлива роль відводиться підвищенню ролі комсомольських організацій, органів сільського, водного господарства, Держгілгосптехніки і професійно-технічної освіти, з тим щоб розв'язати завдання повного забезпечення аграрного сектора народногосподарства кваліфікованими технічними кадрами, створити надійний їх резерв у кожному господарстві.

Про такі резерви повинні дбати на курсах механізаторського всеобучу колгоспів і радгоспів, у системі професійно-технічної освіти, в учбово-курсових комбінатах, на курсах при об'єднаннях і відділеннях Держкомсільгосптехніки; треба охопити молоді іншими формами навчання. І там, де цю справу наважено добре, не відчувається дефіциту в механізаторських кадрах. Упевнено, наприклад, почувляють себе керівники колгоспів імені ХХУ з'їзду КПРС Східноукраїнського району, «Перше травня» Маловисітського району. В тракторні бригади цих господарств шороку вливається по десять і більше випускників місцевих середніх шкіл. І не дивно, що учні у вільний від уроків час бувають біля техніки, цікавляться справами: їм завтра працювати на полях, вирощувати врожай, доглядати громадську худобу. Виховують молоді досвідчені місцеві механізатори. Заслужують на увагу практика закріплення молоді на селі, методика її навчання в колгоспі «Дружба» Новоукраїнського району, в інших господарствах. Тут колгоспникам (випускникам, учорашнім десятикласникам) доручають виключно нову техніку, що значною мірою впливає на моральний фактор причетності до сільського господарства, додає впевненості і віри у власні сили.

Значною навуною механізаторських кадрів для нашої області є сільські професійно-технічні училища. Їх на Кіровоградщині дев'ять. Протягом минулого року в училища було зараховано понад 3300 бажаючих. А нинішнього року за направленнями колгоспів на курсах, організованих при училищах, пройшли перепідготовку, тобто небули сумнівних спеціальностей, понад тисячу молодих механізаторів. Це дуже важливо. Адже про оволодіння сумнівними спеціальностями говориться в одному з пунктів постанови «Про проведення Всесоюзного огляду технічної підготовки молоді».

Огляд почався. І комсомольським організаціям разом з господарськими органами треба виконати ряд заходів, спрямованих на забезпечення його успіху. І, зокрема, провести старанний аналіз технічної підготовки молодих жителів села віком до 30 років, залучити юнаків і дівчат, які не мають технічної спеціальності, до організованих форм навчання, добитися ефективності професійної орієнтації, поліпшення трудового виховання школярів.

Це далеко не повний перелік завдань, які ставлять перед комсомольськими організаціями постанова ЦК ВЛКСМ «Про проведення Всесоюзного огляду технічної підготовки сільської молоді». Райкомом, комітетами комсомолу колгоспів і радгоспів, районним управлінням сільського господарства, районним об'єднанням Сільгосптехніки необхідно забезпечити проведення огляду на високому організаційному рівні, наполегливо й послідовно здійснювати гасло «Живеш на селі — знай техніку!»

Організатори та учасники огляду внесуть гідний вклад у боротьбу за втілення в життя ленінської аграрної політики Комуністичної партії Радянського Союзу.

Сердечне привітання

Товариші Л. І. Брежнєв і Я. Кадар надіслали міжнародному екіпажеві орбітального науково-дослідного комплексу «Салют-6» — «Союз-35» — «Союз-36» космонавтам Попову, Рюмїну, Кубасову і Фаркашу привітання, в якому, зокрема, говориться:

чарсди Радянського Союзу і Угорської Народної Республіки з неослабною увагою стежать за вешою нелегкою і відповідальною працею, дорогі друзі. Вони переконані, що ви гідно продовжите славі традиції плідотворної діяльності міжнародних екіпажів соціалістичної співдружності.

З кожним новим міжнародним космічним польотом дедалі ґрунтовніше і ґлибше реалізується єдина програма «Інтеркосмос» по освоєнню космічного простору в мирних цілях на благо своїх народів і в інтересах усього людства.

Товариші Л. І. Брежнєв і Я. Кадар висловили впевненість, що космонавти виправдають виявлене їм велике довіря, побажали екіпажеві успішного виконання складної програми польоту і благополучного повернення на рідну Землю.

[ТАРС.]

НЕ ЗАЛИШАТИ ПРОГАЛИН

28 травня в Будинку політосвіти обкому Компартії України відбувся обласний зліт комсомольських пропагандистів.

З доповіддю про підсумки політичного й економічного навчання комсомольців і молоді області в 1979—1980 навчальному році і завдання вдосконалення ідейного гарту працюючої молоді, підготовку до нового навчального року в системі комсомольського політнавчання та економічної освіти у світлі вимог листопадового (1979 року) Пленуму ЦК ВЛКСМ «Про роботу комсомолу по підвищенню ефективності ідейно-морального виховання молоді» виступив перший секретар обкому ЛКСМ України О. О. Скічко.

Молодь Кіровоградщини, відзначив на початку доповіді, з великим піднесенням готується гідно зустріти ХХVI з'їзд КПРС. 57 комсомольсько-молодіжних колективів області справилися з планом десятилітньої п'ятирічки до ювілею вождя. Близько 3500 молодих трудівників виконали взяті соціалістичні зобов'язання та особисті п'ятирічки до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Серед правофлангових соціалістичного змагання — ініціатор патріотичного руху «110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна» — шість річних норм з початку п'ятирічки — комсомольсько-молодіжний колектив токарів ремонтно-механічного цеху № 9 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів на чолі з Анатолієм Скворцовим.

14 тисяч молодих трудівників сільського господарства в нашій області беруть участь у русі за комуністичне ставлення до праці.

Важливе значення для нашої роботи має постанова ЦК КПРС «Про дальнє поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи». Кожен комсомольський працівник і активіст, кожен вихователь молоді повинен глибоко усвідомити й осмислити ту обставину, що в постанові практично всі основні проблеми дальнього розвитку нашого соціалістичного суспільства розглядаються в органічному зв'язку з істотним поліпшенням справи виховання нової людини. Ніколи раніше від юнаків і дівчат не вимагалось такої широкої загальноосвітньої і спеціальної підготовки, як

сьогодні; ніколи раніше молоді не отримувала такого потоку різноманітної інформації, не вступала в таку величезну кількість контактів і подій, як нині.

Сучасне молоде покоління, зазначив т. Скічко, не пройшло ніколи безпосередньої боротьби з класовим ворогом. Його не облягла гононь Великої Вітчизняної війни, воно не відчуло тих труднощів, які випали на долю старших поколінь. Наша молоді живе нині в умовах розквітнутого соціалізму. вона з юних літ сприймає як норму високий життєвий рівень і ті величезні можливості в задоволенні найрізноманітніших потреб, що їй має наша країна.

У сучасній молоді високий загальноосвітній і культурний рівень, а духовні інтереси багатосторонні.

Але разом з тим необхідно враховувати й те, що у деякій частині молодих людей помітні утриманські нахили, невміння цінувати здобуті трудом і боротьбою батьків і матерів.

Соціально-психологічні особливості молоді в період формування її світогляду прагнуть усіма засобами використати буржуазні ідеологи, антикомуністичні всіємастей для того, щоб дискредитувати в очах молодих людей високі комуністичні ідеали, заропити сумніви в їхній душі, прищепити прагнення до ситого, спокійного існування для себе.

Особливі надії наших ідейних ворогів на молоді базуються на тому, що вона не має ще досгатиного досвіду політичної боротьби. Тому головна увага приділяється вихованню апелітичності, індивідуалізму.

Все це означає, що ідеологічне виховання молоді треба вести з великою ретель-

ністю, дотримуючись чіткої системи, не залишаючи у свідомості молоді людини прогалин, де можуть зійти ворог і нашому світоглядній сході.

Два т. Скічко євнишев на кількісних показниках зростає в системі комсомольського політнавчання. Порівняно з підсумками 1978—1979 навчального року кількість гуртків і семінарів зросла на 116, а гуртківців — на 4 тисячі чоловік. Понад 11,5 тисячі юнаків і дівчат проходять економічну підготовку в гуртках «Основні економічних знань», «Праця і соціалізм», «Основні управління якістю», близько 21 тисяч молодих трудівників — у школах комуністичної праці, народних університетах економічного профілю.

В усіх гуртках і семінарах у грудні 1979 і січні 1980 років пройшли заняття «Твоє соціалістичне зобов'язання», на яких слухачі підбили підсумки трудового змагання в 1979 році, виступили із захистом напружених економічно обґрунтованих зобов'язань до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, ХХVI з'їзду КПРС.

Питання ідеологічної, політико-виховної роботи розглядалися на бюро обкому комсомолу. Було проведено взаємні перевірки між комсомольськими комітетами, гуртками і семінарами.

Комуністична ідейність — це сплав знань, переконання і практичної дії. Потрібно зробити все, щоб політична освіта, економічне навчання повсюдно ставали органічною частиною цього дорогоцінного сплаву, допомагали молоді жити і трудитися в повну міру здібностей, бути в перших рядах будівників комунізму.

НОВИНИ

Залізний вантажник

Львів. [Кор. РАТАУ]. Незамінною в портах, на залізничних станціях, і в складських приміщеннях стане вантажно-розвантажувальна машина, яка може підніматися на чотириметрову висоту і транспортувати двадцятитонні контейнери. До її випуску приступив колектив львівського виробничого об'єднання «Автовантажувач».

Щодо продуктивності нсей агрегат вдвоє перевищує попередників, а також відрізняється від них більш економічним двигуном. Застосування автовантажувача в народному господарстві дасть економію не менш як 40 тисяч карбованців на рік.

Худоба — в літніх таборах

Житомир. [Кор. РАТАУ]. Рахунок другому мільйону кілограмів молока, одержаного від групи корів за час роботи на фермі, відкрила доярка радгоспу «Україна» Черняхівського району М. М. Сугрунечко. З року в рік майстрина досягає дедалі вищих рубежів. Торік вона довела надій від кожної корови до 6670 кілограмів. Успішно виконує і зобов'язання нинішнього року — вже одержала від кожної корови 2500 кілограмів продукції. З переведенням худоби на літнє утримання щоденні надой зросли до 18—20 кілограмів.

Старанну підготовку до переведення худоби в табори здійснює в області. Більш як п'ятдесят з них обладнано заново. Б багатьох встановлені автонапувалки, молокопровода, хоспидильники.

Гостям Олімпіади

Київ. [Кор. РАТАУ В. Вернодубенко]. Ще один новий готель готується прийняти гостей Слімпіади-80, які відвідають столицю України нинішнього літа. 13-поверховий будинок споруджено на вулиці Андрія Малишка. Тут практично завершено загальнобудівельні роботи, ведеться впорядкування території.

А спорудили об'єкт трудівники тресту «Київміськбуд-5». Вони вже передали представникам Всесоюзного акціонерного товариства «Інтурист» сім верхніх поверхів де бешкст номерів умебльовано. Новий готель, розрахований на 910 місць, стане до палу в червні.

Обріч

СПЕЦВИПУСК «ВІТРИЛ» ДЛЯ ТИХ, ХТО ОБИРАЄ ПРОФЕСІЮ

Весна — пора для випускників середніх і восьмирічних шкіл області тривожна й радісна. Що чекає попереду юнаків і дівчат, яку професію вибрати? Вибрати так, щоб не помилитися. Щодня на редакційний стіл лягають десятки листів з проханням розповісти про ту чи іншу професію. «Всі кажуть, що професія тракториста дівчині не підходить», — пише Ю. Іванова з с. Жовтневого Бобринецького району, — але вона мені дуже подобається. Прошу порадити,

як мені бути, де можна набути професії тракториста? «Помилитися не можна, — пишуть восьмикласниці з м. Олександрії Р. Голуб, Л. Удовиченко, О. Попова, — ціна помилки — все наше життя. Просимо поради, яку професію вибрати».

У сьогоднішньому випуску ми вміщуємо кілька розповідей про те, яких професій можна набути в технічних і професійно-технічних училищах області.

Цікава професія чекає на ученицю четвертого Кіровоградського технічного училища Людмилу ШЕВЧЕНКО. Люда стане перукарем.

Школа робітничого гарту

Справжньою школою робітничого гарту в нашій країні стала система професійно-технічної освіти. Відповідно до рішень XXV з'їзду КПРС професійно-технічні училища мають підготувати 11 мільйонів молодих робітників. Підготовка до святкування 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна викликала підвищення трудової і громадської активності працівників профтехосвіти. Свідоме ставлення до праці, до свого громадського обов'язку — ось що характеризує нині майбутню робітничу зміну.

Найважливішим принципом профтехосвіти є поєднання навчання з працею, теорії з практикою. В нашій області 25 профтехучилищ, у тому числі 9 сільських, нині готують 13 тисяч молодих робітників і робітниць. За роки десятиї п'ятирічки в училищах області буде навчено 36100 робітників 110 професій.

Особливу увагу працівники профтехосвіти приділяють якійсь підготовці майбутньої робітничої зміни. Чотирнадцять середніх профтехучилищ дають можливість молодим людям одночасно набувати професії і повної середньої освіти, активно прилучатися до праці. Образно кажучи, середні профтехучилища — це своєрідний сглан, у якому з'єдналися воедино навчання, виховання і праця. Сьогодні в країні понад чотири тисячі таких училищ готують понад два мільйони учнів.

У міській і сільській профтехучилища ми приймаємо молодь, яка має восьмирічну освіту, а в технічні — юнаків і дівчат, що закінчили середню школу. Учнів профтехучилищ держава забезпечує безплатним харчуванням та одягом, у технічних училищах виплачують стипендію від 30 до 37 карбованців щомісяця залежно від вибраної професії, а учням, які оволодівають складними професіями, підприємства виплачують тарифну ставку первинного розряду. Відмінникам виплачується стипендія, підвищена на 25 процентів. За роботи, які учні виконують на робочих місцях у період виробничої практики, вони одержують третину (а будівельники — половину) заробленя грошей. У сільських профтехучилищах заробіток виплачується повністю.

В учбових закладах профтехосвіти комплектують групи зі скороченим строком навчання. До них зараховують хлопців, звільнених у запас з армії. Час перебування в училищі входить до загального трудового стажу. Після закінчення закладу випускникам надають відпустки за рахунок підприємств і організацій, куди вони направлені на роботу. Десять процентів учнів, які відмінно закінчили профтехучилища, можуть бути направлені у вузи і технікуми системи профтехосвіти.

У профтехучилищах області працюють кваліфіковані майстри виробничого навчання і викладачі. Серед них: Василь Юхимович Фозанчук — майстер виробничого навчання Бобринецького СПТУ № 2, Іван Лук'янович Фелан — майстер виробничого навчання Олександрійського ТУ № 3. Лідія Миколаївна Бойко — майстер виробничого навчання Кіровоградського ПТУ № 2 та багато інших.

Значне місце в ідеологічній роботі колективів профтехучилищ займають заходи по глибшому вивченню книг товарища Л. І. Брежнєва «Мала земля», «В народження», «Цілина». В усіх училищах створено умови для зв'язу художньою самодіяльністю, спортом, технічною творчістю.

Багато ударників десятиї п'ятирічки, передовиків виробництва завдячені своєю професійною майстерністю професійно-технічним училищам. Сьогодні ми з гордістю називаємо імена Героїв Соціалістичної Праці Віктора Степановича Андрияш, Олексія Олексійовича Кошурка, Марію Степанівну Волошину, Людмилу Василівну Чернегу. Досягти таких висот майстерності — це велика праця, це воля і старання кожної людини. Але в нашій країні

«А МОЯ НАЙКРАЩА»

Розмова про вибір професії — важлива розмова. Вибиратися спеціальність на все життя, тому-то важливо не помилитися у виборі свого трудового шляху. Безумовно, вибір у мене, юнаків і дівчат, широкий, доріг багато. Згоден, що професії механізатора, закрійника одягу, перукаря — чудові. Тільки мені здається, найкраща. В майбутньому я буду слюсарем-ремонтником.

Чому вибрав саме цю спеціальність? Вона цікава. А для мене добре те, що цікаве. А саме це таке ремонтник? Це висококваліфікований робітник. Сама професія вимагає широких знань, уміння, навичок. Бо ремонтник повинен знати всі верстати, вміти полагодити їх, повернути до життя.

Мені доводилось уже бувати на заводі, де працюють слюсари.

— І ремонтник повинен знайти причину, як лікар, що прагне допомогти хворому.

Отже, щоб стати ремонтником, потрібно багато й наполегливо вчитися. В цьому нам дуже допомагає майстер виробничого навчання Василь Петрович Веремесіно. Починали ми з найпростіших операцій — розмітки, паяння. Потім пішли роботи складніші. Тепер ми вже можемо виготовляти зубила, молотки, плоскогубці. Не дуже складно? Прості речі? Поки що так. Але недалеко той час, коли кожен із нас умітиме виготовити, скажімо, свердлувальний верстат. Ось на цій роботі ми зможемо використати весь комплекс навичок, набутих під час навчання.

Мені повезло. Повезло в тому, що я зустрівся з хорошими людьми, працівниками училища. Спочатку вони прийшли до нас у школу, розповіли про особливості професії, які дає своїм випускникам навчальний заклад. А потім запросили нас до себе на день відчинених дверей. Так я став учнем училища. А незабаром опаную свою улюблену професію.

Дружба єднає

Де, власне, робітник стає робітником? Теоретичних знань, деяких практичних навичок юнак чи дівчина набувають, звичайно, у профтехучилищі. Але стати висококваліфікованим фахівцем, вивчити сучасні технологічні процеси і передові форми організації праці можна тільки на підприємстві. Кожне училище має такі виробничі бази. Наше базове підприємство — завод сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка».

Дуже добре, коли учні училища почувують себе в робітничій сім'ї заводу як удома. Ідучи на виробничу практику, наші хлопці і дівчата вже мають уявлення про специфіку роботи заводу, знайомі з героїчними революційними й трудовими традиціями червонозорівців. Нашими гостями в училищі були Герой Соціалістичної Праці О. О. Кошурко, депутат Верховної Ради УРСР Л. В. Чернега та багато інших випускників учбового закладу. Це дуже

цінні зустрічі. Вони виховують в учнів повагу до праці, готовність продовжувати славні традиції передовиків виробництва.

Тепло зустрічають майбутніх робітників і колективи цехів, де вони працюватимуть. Кожному хлопцеві чи дівчині призначають наставників. Це, як правило, висококваліфіковані робітники, хороші люди. Копітка праця майстрів училища, робітників-наставників, керівників цехів спрямована на закріплення знань, уміння і навичок нової зміни, на успішне застосування їх на практиці. Як наслідок, учні швидко адаптуються на виробництві, а багато з них виконують складні завдання. Учень третього курсу групи слюсарів — інструментальників Олександр Цап, наприклад, чудово виготовляє штампи для обробки деталей сівалок. А брати-близьки Олег та Геннадій Майбороди, працюючи на модельній дільниці інструментального цеху, самостійно виготовляють модельні плити

прес-форми, що служать для лиття деталей із пластмас.

Хорошу виробничу підготовку проходять на заводі й наші майбутні токарі. Успішно трудяться у восьмому цеху відмінник навчання Леонід Кравченко, який і виробничі завдання виконує на «відмінно». Це ж можна сказати і про Леоніда Смиченка, Олега Головченка та багатьох інших.

З перших же днів виробничої практики учні впевнено входять у напружений ритм заводського життя. Вони почувують себе на заводі не тільки практикантами, а й повноправними членами великого і заслуженого колективу. Хлопці і дівчата беруть активну участь у громадському житті підприємства. В день ленінського комуністичного суботника, наприклад, учні з групи токарів разом із заводськими комсомольцями славно потрудилися в ливарному цеху сірого чавуну. На їхню честь штаб суботника випустив газету «Блискавку».

Приємно відзначити, що з приходом наших юнаків і дівчат на завод активізується життя цехів в усіх його аспектах. Наші майбутні токарі

Олександр Явещкий, Анатолій Потеев, Павло Сінник разом із заводськими спортсменами грали у волейбол на першості заводу за інструментальний цех. Олександр Явещкий узяв участь також у змаганнях зі стрільби і зайняв перше місце. Його фотографію помістили на стенді «Кращі фізкультурники цеху». Радісно бачити наших хлопців і дівчат і в заводській практичній учні впевнено входять у напружений ритм заводського життя. Вони почувують себе на заводі не тільки практикантами, а й повноправними членами великого і заслуженого колективу. Хлопці і дівчата беруть активну участь у громадському житті підприємства. В день ленінського комуністичного суботника, наприклад, учні з групи токарів разом із заводськими комсомольцями славно потрудилися в ливарному цеху сірого чавуну. На їхню честь штаб суботника випустив газету «Блискавку».

Отже, міцна дружба єднає наших випускників і робітників «Червоної зірки», які від широкого серця діляться з майбутніми колегами знаннями, навичками, життєвим досвідом. Ми горді за наших учнів, упевнені в тому, що після закінчення училища вони стануть повноправними членами заводського колективу, активними будівниками комуністичного суспільства.

Л. САВЧЕНКО,
директор МПТУ № 4 м. Кіровограда.

НАЙКРАЩЕ почуваю себе в полі. Особливо тоді, коли на ньому ходить хвилями золота пшениця. Ми разом з товаришами Володимиром Ковальським, Миколою Орловим, Миколою Ковалем та іншими готували ґрунт під зерно, доглядали посів, збирали врожай. Приємно бачити результати своєї праці. Ми, учні сільського профтехучили-

ща, сидувати зі своїми колишніми однокласниками. Випікають і дискусії про те, як будувати своє життя. Втратили ми що-небудь від того, що стали учнями сільського профтех-

технікумів без екзаменів. Професія наша з тих, які називають престижними. Дуже потрібна вона країні. Можливо, саме це і вплинуло на вибір спеціальності. Мене

те, що ми виборили перше місце з тенісу серед сільських профтехучилищ області. Не відстаємо і в інших видах спорту. Людина щаслива, коли во-

ПОЛЕ-МРІЯ ХЛІБОРОБА

складовий професійний розряд. Відмінником за підвищення на 25 процентів. За роботи, які учні виконують на робочих місцях у період виробничої практики, вони одержують третину (а будівельники — половину) зароблених грошей. У сільських профтехучилищах заробіток виплачується повністю.

В учбових закладах профтехосвіти комплектують групи зі скороченим строкком навчання. До них зараховують хлопців, звільнених у запас з армії. Час перебування в училищі входить до загального трудового стажу. Після закінчення закладу випускникам надають відпустки за рахунок підприємств і організацій, куди вони направлені на роботу. Десять процентів учнів, які відмінно закінчили профтехучилища, можуть бути направлені у вузи і технікуми системи профтехосвіти.

У профтехучилищах області працюють кваліфіковані майстри виробничого навчання і викладачі. Серед них: Василь Юхимович Франчук — майстер виробничого навчання Бобринецького СПТУ № 2, Іван Лук'янович Фелан — майстер виробничого навчання Олександрійського ТУ № 3. Лідія Миколаївна Бойко — майстер виробничого навчання Кіровоградського СПТУ № 2 та багато інших.

Значне місце в ідеологічній роботі колективів профтехучилищ займають заходи по глибокому вивченню книг товарища Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Вродження», «Цілина». В усіх училищах створено умови для зняття художньою самодіяльністю, спортом, технічною творчістю.

Багато ударників десятиї п'ятирічки, передовиків виробництва завдячені своєю професійною майстерністю професійно-технічним училищам. Сьогодні ми з гордістю називаємо імена Героїв Соціалістичної Праці Віктора Степановича Андріяша, Олексія Олексійовича Кошурка, Марію Степанівну Волошину, Людмилу Василівну Чернегу. Досягти таких висот майстерності, яких досягли вони, може кожен. Адже в нашій країні перед юнаками і дівчатами відкрито всі дороги. Потрібні тільки свідомо праця і цілеспрямованість.

П. ПАСІЧНИК,

заступник начальника обласного управління профтехосвіти по навчально-виховній роботі.

«А МОЯ НАЙКРАЩА»

Розмова про вибір професії — важлива розмова. Вибирається спеціальність на все життя, тому-то важливо не помилитися у виборі свого трудового шляху. Безумовно, вибір у хлопців і дівчат, широкий, доріг багато. Згоден, що професії механізатора, закрійника одягу, перукаря — чудові. Тільки моя мені здається найкраща. В майбутньому я буду слюсарем-ремонтником.

Чому вибрав саме цю спеціальність? Вона цікава. А для мене добре те, що цікаве. Але що таке ремонтник? Це висококваліфікований робітник. Сама професія вимагає широких знань, умінь, навиків. Бо ремонтник повинен знати всі верстати, вміти полагодити їх, повернути до життя.

Мені доводилось уже бувати на заводі сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка». Там мав змогу спостерігати за роботою кадрів робітників. Справді, складно й цікаво. Вийшов з ладу верстат

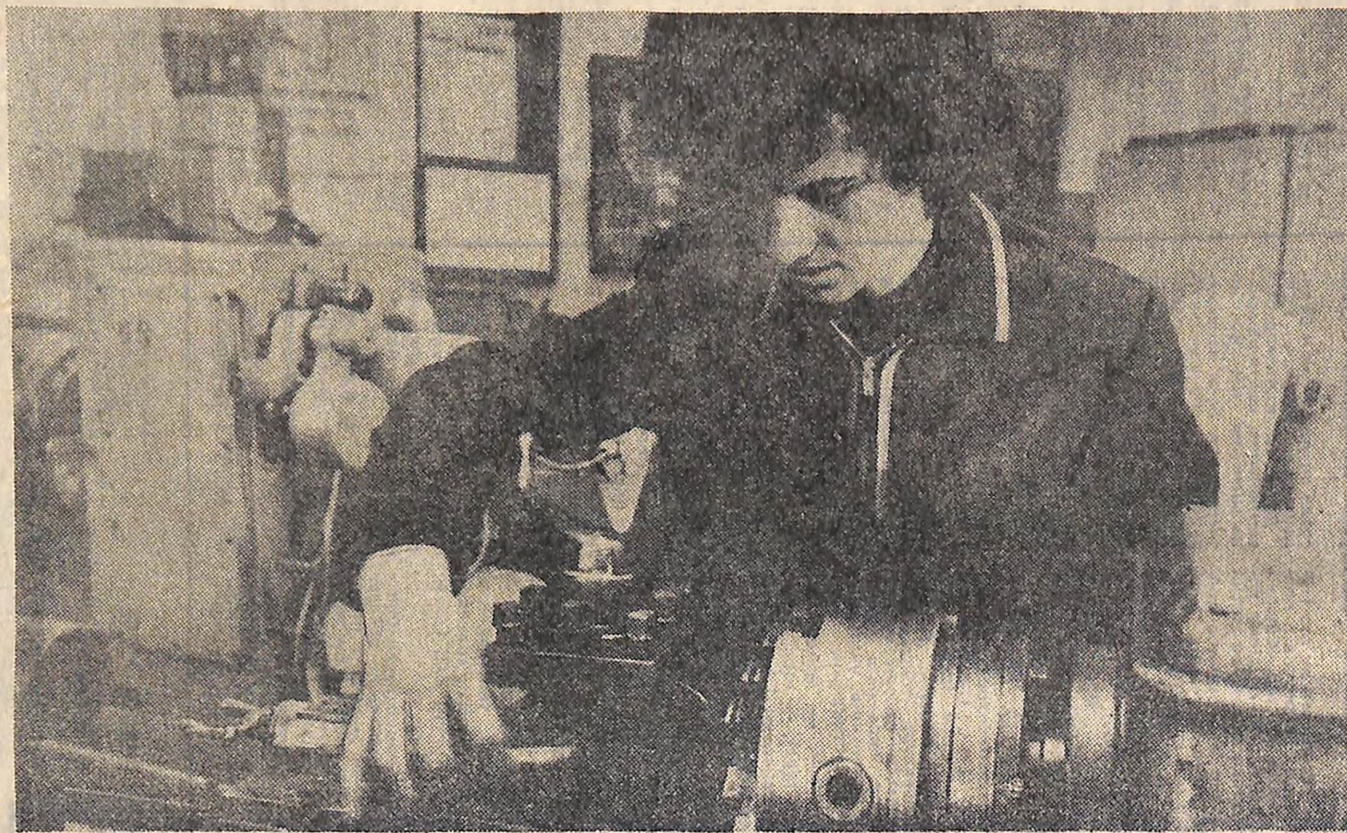
— і ремонтник повинен знайти причину, як лікар, що прагне допомогти хворому.

Отже, щоб стати ремонтником, потрібно багато й наполегливо вчитися. В цьому нам дуже допомагає майстер виробничого навчання Василь Петрович Веремєєнко. Починали ми з найпростіших операцій — розмітки, паяння. Потім пішли роботи складніші. Тепер ми вже можемо виготовляти зубила, молотки, плоскогубці. Не дуже складно? Прості речі? Поки що так. Але недалеко той час, коли кожен із нас умітиме виготовити, скажімо, свердлувальний верстат. Освіта на цій роботі ми зможемо використати весь комплекс навиків, набутих під час навчання.

Мені повезло. Повезло в тому, що я зустрівся з хорошими людьми, працівниками училища. Спочатку вони приймали до нас у школу, розповіли про особливості професії, які дає своїм випускникам навчальний заклад. А потім запросили нас до себе на день відчинених дверей. Так я став учнем училища. А незабаром опанував свою улюблену професію.

С. СЛІПНЬОВ,

учень Кіровоградського міського професійно-технічного училища № 4.

Іван КРИВОСТУП, учень шостого Кіровоградського міського професійно-технічного училища, вибрав собі професію токаря.

ТВОРЦІ КРАСИ

Йду містом. Назустріч — перехожі. Юнаки, дівчата, чоловіки, жінки. Мимоволі зупиняю погляд на одязі. Красиво стали сядгатися наші люди, елегантно. Допомагають їм у цьому мої колеги — швейники. І я горджуся тим, що належу до тих, хто створює людям добрий настрій, робить їх красивими. Адже це дуже важливо — пошити одяг до лиця. Може, саме тому я й вибрала собі професію закрійника верхнього одягу.

Що вплинуло на вибір спеціальності? Факторів багато,

та головний з них — бажання робити людям приємне. Шиттям я захоплювалася іще в школі. Закінчивши її, відчула, що мені не вистачає майстерності. Де вдосконалити її? Звичайно ж, у технічному училищі. І тут, на щастя, мені потрапила в руки газета з оголошенням: міське технічне училище № 4 запрошувало випускників шкіл на навчання. Я кажу «на щастя», бо вже не можу уявити себе без училища, без подруг, без усього колективу.

А колектив у нас чудовий. Чого вартий хоча б наш ансамбль «Хороший настрій!»! Юних аматорів сцени вже знають не тільки в обласному центрі, а й у багатьох інших містах. Отже, ми створюємо хороший настрій людям, не тільки своєю працею, а й учас-

тв у художній самодіяльності. Власне, і праця, і пісня покликані робити одну хорошу справу — творити красу.

Я часто думаю: навчитися будь-якої професії можна. І працювати навчитися добре, на совість, теж можна. Але в нашій професії цього замало. Нашу професію треба любити. Адже в майбутньому ми будемо мати справу з людьми. У кожного свої уподобання, свої нахили, свій характер. Одним словом, кожен замесник — це індивідуальність, задовольнити її потреби не просто, але цікаво. Надіває юнак чи дівчина виріб, створений твоїми руками, і на очах змінює свій зовнішній вигляд. Присмню стас тоді на серці.

Отже, головне в нашій професії — не тільки вміння пр-

цювати, а й чуйність, увага до людей. Саме цього і вчать нас майстри виробничого навчання Тетяна Петрівна Сорочіна, Поліна Іванівна Козакевич та інші. Тетяна Петрівна, наприклад, свого часу сама закінчила наше училище, тому розуміє наші запити, турботи, вміє присильно наставити учнів, учить нас не тільки працювати, а й жити.

Училище дає нам багато. На очах стають кваліфікованими майстрами мої подруги Ольга Кизим, Валентина Дідова, Людмила Задорожна та інші. Стають творцями краси, хорошою настрою у людей.

С. ГАЙКІВСЬКА,

учениця технічного училища № 4.

ща, маємо у своєму розпорядженні понад триста гектарів землі. То нічого, що вона призначена для навчальної мети. Ми вже можемо бути на ній справжніми господарями. Навіть минулого, несприятливого щодо погодних умов року молоді землероби виростили по 29 центнерів зерна на кожному гектарі. А в попередні роки одержували й по 45 центнерів.

Отже, працювати навчилися, бо для цього в училищі створено всі умови. Є чудові навчальні класи, кабінети, майстерні. Матеріальна база нашого закладу з року в рік зростає. Ми у своєму розпорядженні маємо лише тракторів понад чотири десяткі.

Мені інколи доводиться бе-

училища? Абсолютно ні. Навпаки, навіть виграли. Давайте розберемося конкретніше. В училищі ми дістаємо середню освіту, як і учні загальноосвітньої школи. І в той же час набуваємо професії механізатора широкого профілю. В майбутньому (і вже недалеко той час) ми станемо і трактористами, і комбайнерами, і шоферами, і слюсарями одночасно. Час перебування в навчальному закладі зарховується нам у трудовий стаж. А у кого більше можливості вступити до вузу чи технікуму? Безумовно, у нас, учнів профтехучилища. Треба тільки добре вчитися. А вже десять процентів хлопців (відмінників) приймуть до вищих учбових закладів чи

часто запитують, чи тільки хлопці можуть набути професії хлібороба? Зовсім ні. Чудово справляються з кермом трактора й дівчата. Прикладом цього є наша подруга Марійка Волошина, учениця СПТУ. Вона ні в чому не поступається хлопцям.

Учнівська сім'я у нас дружна. І в навчанні, і в роботі, і в спорті прагнемо завжди бути переду. Є у нас свій спортивний майданчик. Поруч училища розташований стадіон «Колос». І на ньому господарями стали наші хлопці. Про спортивні успіхи колективу СПТУ свідчить уже

на зробить правильний вибір у житті. Впевнений, що ми з товаришами не помилилися. Адже хлібороб — професія найпочесніша. Мрія наша збувається: ми закінчуємо другий рік училища. Чекають на нас колгоспні лани, де ми зможемо показати, чого навчилися в закладі, показати вміння, майстерність, високу кваліфікацію. До цього нас зобов'язує звання механізатора широкого профілю.

Г. ОРЛОВ,

учень Новгородівського сільського професійно-технічного училища № 6.

На знімку: йде заняття в кабінеті хімії.

Голубі блискавки

Іван Андрійович задумливо поглянув на дівчину. Одна вона в бригаді електриків. «Як квітка», — говорять хлопці. «Серед будяків», — не затримується з відповіддю Тетяна. Жарт звичайний, але завжди від нього поліпшується настрій у всіх. І у Тетяни теж. Бо хіба могла б вона отак жертувати два роки тому, коли вперше прийшла в інструментальний цех заводу «Червона зірка»? Приміщення вразило її величезними розмірами, шумом і гуркотом верстатів. Увесь робочий ритм цеху спочатку трохи приголомшує новачка, а потім...

— Сьогодні почергує Тетяна Горіна, — сказав Іван Андрійович.

Вагання бригадира пояснювалось не тим, що Тетяна не справилась би з обов'язками чергового. Ні, дівчина повністю оволоділа практичними навичками. Просто серед членів бригади виробилась мовчазка джентльменська домовленість: Тетяну берегти, не перевантажувати. Ось бригадир і роздумував: з одного боку, воно наче й правильно, одна

вона у них. А з другого? Адже дівчина — повноправний член бригади, має третій виробничий розряд. Став помічати, що ображає Тетяну така опіка, хоч вона й мовчить. Тож і з'явилось оте: «Сьогодні почергує Тетяна...»

Обличчя дівчини просвітліло. Вона ж спеціаліст, електрик, закінчила професійно-технічне училище, а їй усе папери та папери.

Чергового електрика без перебільшення можна назвати господарем цеху. Бо він, як справжній господар, стежить за тим, як працюють верстати. І як тільки якийсь один зупиниться — черговий поспішає туди. Ось фрезерувальник Микола Карпович Клиновський ніяк не міг зрозуміти, чого зупинився його верстат. Працював чітко на заданому режимі і раптом замовк. Микола Карпович — робітник досвідчений, але поломки так і не знайшов.

— Виручай, дочко! — покликав Тетяну.

За кілька хвилин Таня полагодила верстат.

— Тут і поломки ніякої не було, Микола Карповичу, — сказала дівчина, — просто пере-

горіли запобіжники в системі прискореної подачі стола.

— У системі прискореної подачі, — повторив фрезерувальник. — Що то наука! Спасибі, дівчино, спасибі!

У шостому технічному училищі обласного центру Тетяна Горіна вивчала немало предметів, що дають їй змогу стати кваліфікованим електриком. Нині дівчина вдячна долі, яка привела її в це училище. А може, доля тут ні до чого, бо вибором професії вона завдячена перш за все батькові, колишньому електро-монтажникові, а нині виконробові будівельно-монтажного поїзда.

Поява Олександра Михайловича в сім'ї завжди стає святом. А особливо для доньки Тетяни.

— Що ти робиш там, татку, на своєму поїзді? — запитувала дівчина.

— Приборкую голубі блискавки, — відповідав батько жартує.

Тетяна мало розумілася на роботі електромонтажника, але у відсутність батька він поставив у її уяві казковим приборкувачем голубих блискавок. Звичайно, то були увялення наївдиччі, але в душі вони залишили глибокий слід. І не відразу дівчина зупинила свій вибір саме на цій професії. Хотіла стати будівельником, ін-

женером. Та голубі блискавки не давали спокою. І тепер вона сама приборкує їх.

Тетяна — дівчина стримана, ділова.

— Краще добре робити своє діло, ніж просторікувати про це, — каже вона.

Такі люди подобаються, таких поважають. Якщо товаришеві важко, такі, як Тетянка, завжди приходять йому на допомогу. Без зайвих слів. Мабуть, саме тому товариші обрали дівчину групкомсоргом дільниці штамів. Коли фрезерувальник Йосип Тениченко назвав на зборах її кандидатуру, і інструментальниця Ольга Очківська, і слюсар Володимир Швайко, і свердлувальниця Наталія Малиновська та інші товариші без вагань підняли руки. За, бо, мабуть, у кожного на думці було саме її прізвище.

А не так давно до дівчини прийшла ще одна велика радість. Її обрали депутатом Ленінської районної Ради народних депутатів міста Кіровограда. І це прекрасна риса нашої дійсності: вчорашня учениця технічного училища, а сьогоднішня молода робітниця стала державною людиною.

В. БЕДЗИК.

РЕПОРТЕР

ПЕРША ОБЛАСНА

Понад 30 робіт юних митців вражають своєю безпосередністю, дитячою фантазією і навіть жанровим розмаїттям. Картини, виставлені у фойє кіровоградського кінотеатру «Мир», виконано аквареллю, олівцем, тушшю, а деякі гантовано шпательми. Тематика найрізноманітніша.

Найбільш представницька група учнів Кіровоградської дитячої художньої школи. Скупими штрихами на тлі холодного неба Сергій Мельченко намагався передати напружений момент миттєву моряків. Юний художник композиційно так розміщує своїх героїв, що глядачеві впадає в око передусім динамічна постаць оратора, хоча першій план заповнюють сидічі постаті матросів. Свою роботу Сергій назвав «Мітинг на паролі».

І навряд чи залишить кого байдужим своєрідна гатуванка Світлани Коваленко і Тетяни Ніколаєнко «Хлопчик-Кибальчик».

Заслужують на увагу й акварелі «Космос» Юрія Сліпченка із Світловодська, «Весна» Іри-Питоні з Онуфривки, «Обжинки» Алли Шумської з Олександрії та багато інших.

А з яким настроєм Ігор Ткаченко (Вільнянський район) виконав портрет бабусі! Здається, що осіннє сонце світлим смутком пролизує все «полотно» юного художника.

Одинадцятирічна Олена Чеботарьова (м. Кіровоград) свою композицію назвала «Птахи». Виконана вона в декоративному плані з елементами українського фольклору.

Виставку організатори назвали конкурсом кращих робіт учнів дитячих художніх шкіл області, присвяченим В. І. Леніну. Цей конкурс — перший звіт юних художників-аматорів перед мешканцями обласного центру.

Так, вона скромна за своїм обсягом та оформленням. Але в ній пульсує творче горіння дитячої уяви, пульсує шира любов до спадщини місцевого мистецтва. І саме за це хочеться всім учасникам виставки побажати високих злетів у творчості.

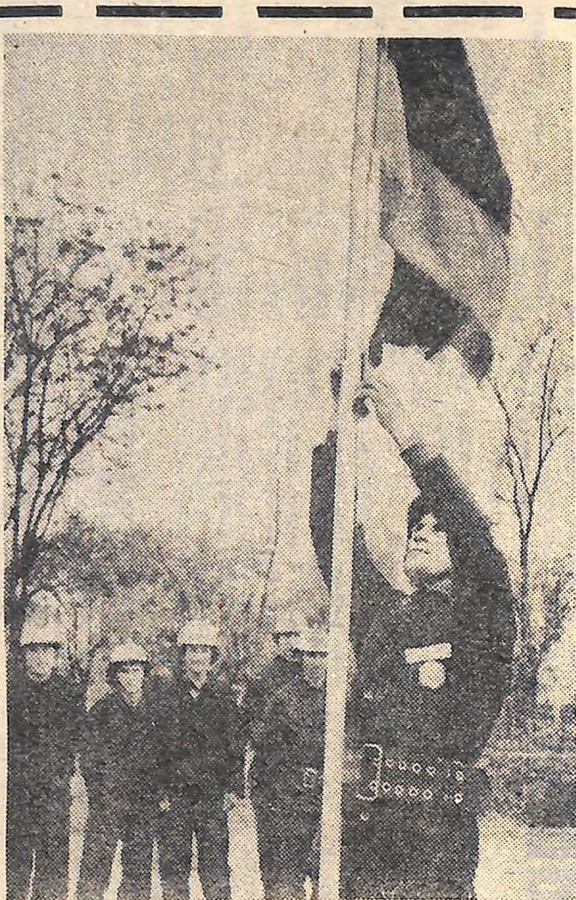
В. ВАСИЛЕНКО.

Свій вуз — своїми руками

Найкоротшим буде маршрут нишпорного трудового літа для третьокласників інженерно-економічного факультету Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування. Об'єднані в загін «Атлант», вони візьмуть активну участь у внутрішньовисхідному будівництві. Більшість корпусів та гуртожитків, що впродовж останніх років в студентському містечку на околиці Хмельницького, зведено ними.

Працюючи під девізом «Свій вуз — своїми руками», виклали чимало праці в спорудженні нової бібліотеки, дев'ятиповерхового гуртожитку і хлопці з «Атланта». У минулому році вони лишили про себе добру пам'ять також у селі Васнівці Ізяславського району: збудували комплекс для відпочинку великої рогатої худоби, виконавши за два місяці робіт на суму понад 130 тисяч карбованців. Бійці «Атланта» удостоєні другого місця в обласному змаганні студентських будівельних загонів.

Кор. ПАТАУ.

Переможці вогню

Нещодавно на базі Устинівської райсільгосптехніки відбулися змагання добровільних пожежних дружин системи «Сільгосптехніки» області.

Урочисте підняття прапора на честь змагань було доручено представникам Голопанівського району — переможцям огляду-конкурсу протипожежного стану в осінньо-зимовий період 1979—1980 років (на знімку вгорі).

Цілий день тривала боротьба на спеціально обладнаному майданчику. Учасники змагалися з таких видів: смуга переходу і естафета з ліквідацією «вогнища пожежі».

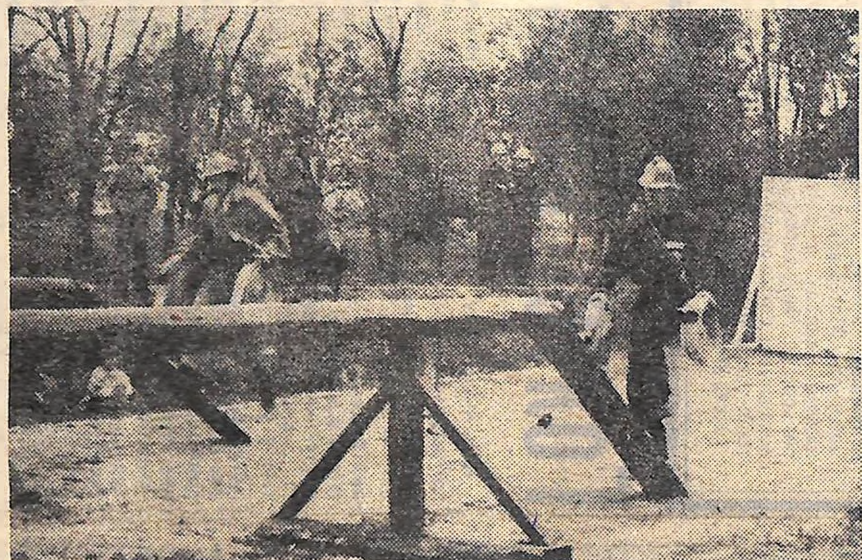
Найкращі результати показала команда Устинівської райсільгосптехніки. Їй вручили перехідний кубок і Почесну грамоту.

На другому місці — команда пуско-негазодиспетчерського управління тресту «Спеціалгоспмонтаж», на третьому — представники Новоукраїнської райсільгосптехніки.

Особисту першість у змаганнях здобув слюсар-наладчик цього ж тресту Віктор Малико.

На знімку (внизу): один із найважливіших моментів змагань — подолання переходу з двома пожежними рукавами в руках.

О. МАЛЮК. Фото автора.

ГОЛОВНИЙ ДИРИГЕНТ ОЛІМПІАДИ

Головним диригентом Олімпіади-80 призначено відомого радянського музиканта, професора Тбіліської державної консерваторії, народного артиста СРСР Одісея Дмитрієді. З помахом його диригентської палички 19 липня 1980 року на Великій спортивній арені Центрального стадіону імені В. І. Леніна в Лужниках почнеться урочиста церемонія відкриття XXII Олімпійських ігор у Москві, і це буде своєрідним музичним прологом до спортивних баталій Олімпіади-80.

У день відкриття ігор диригенту, мабуть, одним із найбільших ансамблів світу, до складу якого ввійдуть понад тисячу співаків і музикантів, — розповідав професор. — Колетиви, що ввійшли в цей ансамбль, досить відомі: симфонічний оркестр і хор Держтелерадіо СРСР, балетна труппа Великого театру, зведений духовий оркестр Міністерства оборони СРСР, державні фольклорні ансамблі всіх 15 союзних республік і ще ряд інших відомих наших колективів.

На запитання, з якого саме твору почнеться музична програма олімпійського свята в Лужниках, Дмитрієді відповів:

— Після того як сто військових сурмачів просурлять сигнал «Слухайте всі!», по стадіону розіллється мелодійна пісня фанфар — «Музична емблема» московських ігор, що її написав Дмитро Шостакович. Потім присутні почують кантату Едуарда Артем'єва на слова Петра де Кубертена, засновника сучасних Олімпійських ігор (російський текст Наталії Кончаловської), «Вітальну пісню» Андрія Петрова. Потім пролунає «Олімпійський гімн» грецького композитора Самароса Спіроса на слова Космоса Палемаса (російський переклад Роберта Рондественського), після чого почнеться виступ фольклорних ансамблів та інших колективів. Учасників музичної програми.

Зазначу, — продовжує Дмитрієді, — що такою ж барвистою і музичною буде церемонія закриття ігор, яка закінчиться «Прощальною піснею» Олександри Пахмутової.

Одісей Дмитрієді вважає, що музика, пісні, які пролунають на відкритті — емоційний заряд не тільки олімпійцям, 100-тисячній аудиторії глядачів стадіону в Лужниках, а й мільйонам телеглядачів, які дивитимуться трансляцію із столиці XXII Олімпійських ігор.

Вибір кандидатури Одісея Дмитрієді на посаду головного диригента Олімпіади-80 можна вважати закономірним. Він протягом 40 років керував державним симфонічним оркестром Грузії, був головним диригентом Тбіліського театру опери та балету. Останні десять років дири-

гував спектаклями у Великому театрі Союзу РСР.

Друзі ж напівжартома відзначають, що вирішальне значення під час затвердження його кандидатури на посаду головного диригента ігор для оргкомітету мало не тільки те, що Дмитрієді відомий і досвідчений музикант, а й те, що професор — досить помітна спортивна фігура в музичному світі. В молодості він чудово грав у футбол, був найсильнішим плавцем у своєму рідному місті Батумі. До того ж і Лужники для Одісея Дмитрієді — добре знайомий стадіон. Він рідко, лише в дні концертів, пропускає футбольні матчі своєї улюбленої команди московського «Спартака», буває майже на всіх іграх хокейної збірної СРСР, що проходять у Москві, відвідує всі великі змагання з плавання.

Звичайно, — каже Дмитрієді, — займатися спортом мені вже не під силу, та щоденна півгодинна гімнастика для мене — непаливаний закон. Без цього наврод чи можна простояти за диригентським пультом кілька годин поспіль.

Музика і спорт прекрасно доповнюють одне одного, — вважає професор. — Без музичного супроводу фігурне катання чи художня гімнастика втрачать свою привабливість.

В. БАЙБУРТ, кореспондент АПН.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

МІНІСТЕРСТВО ЦИВІЛЬНОЇ АвіАЦІЇ СРСР КІРОВОГРАДСЬКЕ ВИЩЕ ЛЬОТНЕ УЧИЛИЩЕ

ОГОЛОШУЄ НАБІР КУРСАНТІВ на I курс 1980—1981 навчального року.

Училище готує інженерів-пілотів та інженерів-штурманів для роботи в авіаційних підприємствах цивільної авіації.

Строк навчання на спеціальності інженер-пілот — 4 роки і 2 місяці, на спеціальності інженер-штурман — 4 роки.

До училища приймають чоловіків, що мають закінчену середню освіту й за станом здоров'я придатні до льотної роботи, віком на 1 вересня поточного року:

на спеціальність інженер-пілот — від 17 до 22 років; на спеціальність інженер-штурман — від 17 до 23 років.

Приймання документів — з 20 червня по 25 липня приймальними комісіями в містах:

Кіровограді (316005, вул. Добровольського, 1), Москві (125493, вул. Пулковська, 6-а, МІІ ЦА), Ленінграді (196210, М-210, авіамістечко ОЛА ЦА). Крім цього, на спеціальності інженер-штурман документи можна подати на такі адреси: 664012, Іркутськ, вул. Комунарів, 3-а, філіал КІІ ЦА.

600000, Красноярськ, вул. Аерофлотська, 12, 620020, Свердловськ, аеропорт Кольцово, 680029, Хабаровськ, вул. Дючук, 3, МКІІ КІІ ЦА, 463019, Актюбінськ, вул. Молдагулової, 480040, Алма-Ата, аеропорт, 700033, Ташкент, вул. Гоголя, 77, філіал КІІ ЦА.

Вступники подають документ про середню освіту (оригінал), заяву на ім'я начальника училища, характеристику, завірену печаткою, виписку з трудової книжки (для працюючих), медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток 3x4 см, автобіографію, комсомольську характеристику, завірену райкомом або міськкомом комсомолу.

Вступники пред'являють у училищі паспорт і військовий квиток (вирішене свідомство).

Вступні екзамени — з 1 по 20 серпня, за програмами, затвердженими Міністерством вищої і середньої освіти СРСР для вузів, з таких дисциплін: математика (письмово й усно), фізика (усно), російська мова і література (вір).

Особи, що закінчили середній навчальний заклад із золотою медаллю або з дипломом з відзнакою, складають один екзамен — з математики (письмово).

Приймальна комісія училища набирає також слухачів на I курс Ленінградської ордену Леніна Академії цивільної авіації на спеціальності «інженер по управлінню повітряним рухом».

Адреса училища: 316005, м. Кіровоград, вул. Добровольського, 1, приймальна комісія. Телефон 7-93-7-66.

Іхати тролейбусами №№ 2, 4, 6 або автобусом № 14 до зупинки «Вул. Короленка».

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ на 1980—1981 навчальний рік

на спеціальності:

маляр-штукатур, монтажник конструкцій — маляр, машиніст автокрана — шофер, тесляр, штукатур-ліпильник-плитковик, слюсар-газоварник, пресувальник пластмас, електроварник, машиніст екскаватора, машиніст бульдозера, тракторист автокрана III класу, машиніст автогрейдера — шофер.

До училища приймають юнаків і дівчат віком від 15 до 20 років з освітою за 8—10 класів.

Строк навчання: учнів з освітою за 8 класів — 2 роки, на спеціальності тесляр — 1 рік; з освітою за 10 класів — 1 рік.

Воїни, звільнені з лав Радянської Армії, навчаються 8—10 місяців і одержують стипендію в розмірі 75—100 крб. на місяць.

По закінченні училища випускників направляють на роботу в міста Олександрію, Світловодськ, Кіровоград, Дніпропетровськ, Кривий Ріг, Запоріжжя. Електроварників і пресувальників пластмас направляють на роботу на Олександрійський електромеханічний завод.

В училищі працюють гуртки: кіно, радіо, фото, мототурок, технічної творчості, духовий, естрадний, хоровий, танцювальний, крою та шиття; спортивні секції: самбо, футболу, волейболу, стрільника, боксу та ін.

Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають заяву, паспорт або свідомство про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, чотири фотокартки 3x4 см.

Документи приймають у каселярії училища. Адреса: Кіровоградська обл., м. Олександрія, сел. Дмитрове, вул. Трудрезервів, 23. Телефон 52-4-63. Іхати автобусом № 1 до кірсової зупинки.

ДИРЕКЦІЯ:

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ПКСМ України.

На українському мові

КВ 00264.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Лукачарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-63-53.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гніпки, 2.